

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/136/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516010378
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7516010378.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému O. D. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 3T/89/2016 zo dňa 23. 8. 2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 5. februára 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. D..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom sp. zn. 3T/89/2016 zo dňa 23. 8. 2017 uznal obžalovaného vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.11.2015 približne okolo 9.00 hod. pred poštou v obci Kecerovce, okres Košice - okolie, zastavil poškodenú J. G., ktorá si na pošte bola vyzdvihnúť sociálne dávky a pod hrozbou bitky po nej žiadal, aby mu odovzdala finančnú hotovosť v sume 276 eur, pričom keď to odmietla urobiť, vytrhol jej kabelku, ktorú mala na ramene a z peňaženky jej vzal finančnú hotovosť v sume 276 eur.

Súd mu za to uložil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, počas ktorej uložil probačný dohľad nad správaním sa obžalovaného. Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona uložil obžalovanému aj povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej Skrolane G., nar. XX.X.XXXX, bytom T. č. XX, okres P. - okolie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že súd vo veci rozhodol, aj keď skutkový stav, ktorý mohol súd v tejto veci zistiť, nepreukazoval skutkovú vetu, t.j., že k lúpeži došlo v Kecerovciach pred poštou.

Preto, že od vznesenia obvinenia sa bránil nepravdivým tvrdeniam, dementoval pravdivosť pôvodných tvrdení poškodenej kde, kedy a za akých okolností si požičala odo neho peniaze, za ktoré dňa 19.11.2015 mal od nej brať z nejakého titulu niekoľkonásobne vyššiu sumu, ktorú si požičala. Takto tvrdenie poškodenej je nelogické, lebo na dvakrát si mala požičať sumu 100 eur. Ani úžerník také úroky neinkasuje, nakoľko podľa výpovede poškodenej mala podlžnosť už zaplatenú, túto vrátila a mal sa zmocniť ďalšej sumy 276,00 €, čo je nijako nezodôvodniteľný príjem ani titulom úžernického úroku. Uviedol, že takéto konanie v celom predsúdnom konaní popieral a namietal možnosť požičania si 100 € poškodenej v zmysle prvej verzie v oboch prípadoch v pizzerii, resp. prvýkrát v pizzerii a druhýkrát u nich doma v ich rodinnom dome. Druhýkrát sumu 50 € prišla si požičať do ich rodinného domu, čo ale nie je pravda, lebo v dome býva s manželkou a deťmi a poškodená ani raz v uvádzanom období v ich dome nebola. Súdu predložil dôkaz, že v uvedený deň spolu s manželkou bol na vyšetrení u obvodnej lekárky v Košiciach. Táto lekárka písomne potvrdzovala ich prítomnosť v ordinácii. Zdôraznil, že nespravodlivo o

peniaze pripravená žena - olúpená poškodená by mala prirodzene kričať na raty a volať ľudí na pomoc, nakoľko v čase vyplácaných dávok vzhľadom na počet ľudí je to „koniec sveta“ a preto je nemožné, aby poškodená na také konanie páchatela vyššie uvedeným spôsobom prirodzene nereagovala. Uviedol, že bol to jeho svedok E. E., ktorý potvrdzoval v prípravnom konaní, že poškodená v deň lúpeže na pošte v Kecerovciach nebola a bola to jej sestra, ktorá stála pred ňou a tej poštarke vyplácala podporu. Tento svedok vypovedal v predsúdnom konaní a uviedol, že ani obžalovaný, ani poškodená dňa 19.11.2015 na pošte v Kecerovciach neboli. Pred ním stála jej sestra A. Q., ktorá rozdielne od predsúdneho konania na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodená nebola v uvedený deň na pošte. U týchto dvoch svedkov je podstatné, akým spôsobom sa súd vypořádaval s rozporami v ich výpovediach. Nedôvodne súd odstránil rozpory spôsobom len výlučne v jeho neprospech tak, ako aj v prípade výpovede poškodenej a poštarke M.. Výpoveď svedka E. rok pred výsluchom na pojednávaní bola prirodzene „sviežejšia“ a podstatné je, že na rozpory reagoval spôsobom, že sa pridržiaval svojej výpovede pred vyšetrovatelkou. Potvrdil, že poškodená pod tlakom výčitiek svedomia zmenila svoju výpoveď a priznala sa svojmu okoliu a z uvedeného dôvodu je zmena aj vo výpovedi jej sestry. Nepasuje sa za obzvlášť významnú osobu v okolí Kecerovciach, ale mnoho desiatkam ľudí dal, resp. sprostredkoval prácu doma a v zahraničí, na ktorých prácach títo ľudia slušne zarobili. Jeho osoba medzi Rómami sa používala aj na výhovorky, ako v prípade poškodenej podľa výpovede na hlavnom pojednávaní, ale tiež bolo spôsobilé vyvolať aj nevôľu v okruhu vlastnej rodiny tak, ako v prípade svedka E. a cudzích ľudí, ktorí nepochybne na poškodenú museli vplývať, lebo výpoveď poškodená v skutočnosti zmenila. Súd nebral ohľad na skutočnosť, že priamymi účastníkmi trestného činu mali byť on a poškodená. Ich výpovede do hlavného pojednávania sa nezhodovali. Kým svedkovia E. Q. a A. Q. potvrdzovali tvrdenie poškodenej, svedkyňa I. D. a E. E. potvrdzovali jeho obranu. Svedkyňa M. má významné postavenie z viacerých dôvodov. Za tohto stavu dôkazná situácia nebola súdom hodnotená v zmysle zásady „in dubio pro reo“, ale výlučne v jeho neprospech. Svedkyňa M. - poštarke bola vypočutá vyšetrovatelkou a tiež na hlavnom pojednávaní. Keď je pravda, čo na pojednávaní táto svedkyňa uviedla, bez pochybností by to muselo viesť k inej konštrukcii skutku a preto mal byť spod obžaloby oslobodený. Na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek pochybností uviedla, že 19. novembra 2015 poškodenej dávku doniesla do Boliarova. Za tohto stavu obžaloba s existujúcou skutkovou vetou nemôže obstáť. Čo bolo dôvodom zmeny výpovede svedkyne taktiež nevie, ale rozdielne od súdu nevidí dôvod pre hodnotenie výpovede z prípravného konania ako pravdivé. Súd svojim rozdielnym hodnotením tohto dôkazu nespochybnil skutok - jeho miesto a spôsob vykonania podľa výsledkov dokazovania, ale dokonca ho uznal vinným. Tento postup okresného súdu nemôže akceptovať. Výrok o treste nemení nič na jeho postoji k nesprávnemu rozsudku. Svedkyňa na otázku okresného prokurátora uviedla, že nevie, či poškodená bola 19.11.2015 pred pošťou s tým, že keď jej peniaze doniesla do Boliarova, bola doma. Poškodená dávky preberala a potvrdenie podpisovala pri jej služobnom aute a pred ich domom. Len opätovný výsluch tejto svedkyne na verejnom zasadnutí vie dať vysvetlenie na zmenu jej výpovede. Súd patrične nehodnotil dôkaz - výpoveď jeho manželky Adely Javorovej, ktorá potvrdzuje, že bola po operácii a šiel s ňou na kontrolu a na svoje vyšetrenia do návratu vo večerných hodinách do Kecerovciach. Nikým vyvrátené neboli podstatné tvrdenia jeho manželky. Rozhodnutie súdu je bezdôvodne neobjektívne so zvýhodnením okresného prokurátora ako procesnej strany v tak závažnej trestnej veci, kde výrok o vine nepripúšťa možnosť pochybností o tom, či vôbec takýto skutok bol spáchaný, resp., že konkrétneho zločinu sa dopustil on ako obžalovaný.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a sám vo veci rozhodol a jeho spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými

úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd v potrebnom rozsahu na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy a tieto jednotlivo, a vo vzájomných súvislostiach zákonným spôsobom vyhodnotil. Aj krajský súd zhodne s právnym názorom okresného súdu dospel k záveru, že konanie obžalovaného bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané na základe výpovede poškodenej J. G. z prípravného konania, ktorú podrobne okresný súd v napadnutom rozsudku rozviedol.

Výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní, keď poškodená uvádzala, že si všetko vymyslela, aj podľa názoru krajského súdu je tendenčná s úmyslom a v snahe nepoškodiť obžalovaného, z ktorého má reálnu obavu.

Tak, ako to konštatoval okresný súd po vyhodnotení všetkých dôkazných prostriedkov, výpoveď poškodenej z prípravného konania neodporuje ani výpovedi svedkyne J. M., zamestnankyne pošty. Vzájomnú súvislosť výpovede poškodenej k tejto svedkyne okresný súd logicky v napadnutom rozsudku odôvodnil, čo v plnej miere akceptoval a zároveň si osvojil aj odvolací súd.

Krajský súd ďalej poukazuje v rámci hodnotenia hodnovernosti výpovede poškodenej z prípravného konania aj na skutočnosť, ktorú podrobne rozviedol okresný súd zo dňa 19. 11. 2015 vo vzťahu k prebiehajúcemu telefonickému hovoru.

Správny je preto právny názor okresného súdu, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Použitie násillia aj podľa názoru krajského súdu spočívalo v preukázaní, že obžalovaný poškodenej strhol kabelku z pleca, t. j. že použil určitú formu násillia zmocniť sa kabelky poškodenej, za účelom odobratia finančnej hotovosti. Aj podľa názoru krajského súdu toto konkrétne konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať ako použitie násillia, za účelom zmocnenia sa cudzej veci, t. j. finančnej hotovosti poškodenej, ktorá sa nachádzala v kabelke, ktorú mala na ramene.

Právna kvalifikácia zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. tak, ako to podrobne odôvodnil okresný súd, aj podľa názoru krajského súdu bola zákonným spôsobom vyhodnotená a ustálená.

Okresný súd zákonným spôsobom pri uznaní viny obžalovaného rozhodol o výmere a druhu trestu, pričom sa dôsledne zaoberal základnými kritériami ukladania trestu a vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj poľahčujúce okolnosti.

Uložený trest vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov s uloženým probačným dohľadom nad správaním sa obžalovaného aj krajský súd považuje za primeraný vo vzťahu k účelu trestu určeným zákonnými kritériami pri ukladaní druhu a výmery trestu.

V podrobnostiach vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd v celom rozsahu poukazuje na podrobné a zákonné odôvodnenie výroku o druhu a výmere trestu.

Z týchto dôvodov, na ktoré krajský súd poukázal vo vzťahu k výroku o vine a treste tak, ako to zákonne odôvodnil okresný súd, krajský súd obhajobné námietky obžalovaného vyhodnotil ako právne irelevantné a preto ich neakceptoval a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný

prostriedok nie je prípustný.